

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

at der gives større statstilskud til grundforbedringsarbejderne. Herved skulle forhåbentlig en udvidelse af beskæftigelsen ved grundforbedringsarbejderne også i den kommende sæson kunne imødeses.

Jeg burde vel også — ikke mindst i forbindelse med det, jeg sagde til indledning om det nødvendige i en udvidet industrialisering — nævne, at et udvalg under finansministeriet snart vil være færdigt med lovforslag med henblik på skattefri henlæggelser til investeringsfonds og ekstraordinære afskrivninger, en lovgivning, der forhåbentlig kan gennemføres i tinget inden sommerferien og derved støtte den fortsatte industrialisering og en øget opsparing.

Beskæftigelsesloven bør også nævnes. Der er i øjeblikket ved beskæftigelsesarbejder beskæftiget 5 000 mand. Det er klart, at det milde vintervejr giver særlige muligheder for de arbejder, der udføres i henhold til beskæftigelsesloven. Jeg har ved sæsonens begyndelse søgt finansudvalget om 38 mill. kr. til disse formål. Jeg fik desværre kun stillet 28 mill. kr. til rådighed; de er snart anvendt, og det er min hensigt igen meget snart at gå til finansudvalget og anmode om yderligere et beløb, måske op imod en halv snes mill. kr., til iværksættelse af beskæftigelsesarbejder. Jeg kan også nævne, at disse beskæftigelsesarbejder i vintersæsonen finansieres på den måde, at der gives et ekstra statstilskud til dem på 30 pct. af den udbetalte arbejdsløn, når arbejderne finder sted i vintermånederne.

Ja, jeg har herved søgt at give et overblik over de mange bestræbelser, der udfoldes, på lang sigt og på kortere sigt, for at øge beskæftigelsen og nedbringe den ledighed, vi har, og jeg håber herved at have givet et svar på den forespørgsel, der er rettet til mig.

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Jeg takker for den højtærede ministers redegørelse for de bestræbelser, der

er udfoldet fra regeringens side for at råde bod på de værste følger af arbejdsløsheden.

Jeg er enig med ministeren i, at selv om der kan påvises en forskel på arbejdsløsheden nu og i visse perioder før anden verdenskrig, er dette ikke tilstrækkeligt til at klare problemerne for alle de mange, der går uden beskæftigelse, og for dem, der har arbejdsløsheden hængende som en trussel over hovedet, måske ikke lige dag efter dag, men i adskillige perioder.

Selv om vi skal tage hensyn til, at der er en mindre ledighedsprocent, end der var i 1930'erne, synes jeg ikke, vi skal forklejne problemet, for det er et stort problem, som skal og må løses, og som man ikke kan klare ved at diskutere, i hvilke perioder arbejdsløsheden har været størst. Her drejer det sig om de mange tusinder, der står uden arbejde, de mange tusinder, som ser fremtiden i møde med utryghed. Spørgsmålet er derfor, hvordan vi skal klare dette problem, og jeg er enig med ministeren i, at det, det kommer an på, er en udvikling af industrien. Der er ikke meget håb om, at de, der er stødt ud i arbejdsløshed ude i landkommunerne som følge af mekaniseringen, skal kunne få arbejde, hverken ved landbruget eller ved anlægsarbejder, jordarbejder, bygningsarbejder el. lign.; det må være industrien, vi skal have fat på.

Jeg skal ikke underkende den udvidelse af industriproduktionen, der har fundet sted, men jeg synes ikke, man skal se bort fra, at den har fundet sted i en højkonjunkturperiode — en periode, hvor der var muligheder for at komme videre. Det er erkendt fra denne talerstol, at der er flere afsætningsmuligheder, end dansk industri udnytter, og jeg ser ikke rettere, end at når vi har en så stor ledighed og industrien ikke har været i stand til at opsuge arbejdskraften, er det, fordi det private initiativ og liberaliseringen ikke har slået til i så henseende. Ministeren oplyste, at man ville støtte industriens udvikling ved at komme med forslag an-